

திருவள்ளுவர் இறை நம்பிக்கையாளரா? ஒரு பெரியாரிய வாசிப்பு

பேரா. வெ. முருகன்

கட்டுரைச் சுருக்கம்:

இலக்கிய வாசிப்பு/திறனாய்வு நெறிமுறையானது நூலின் ஒருமைக் கட்டமைப்பு (unity of structure)க் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது. திருக்குறள் வகையில் அதன் ஒருமைக் கட்டமைப்பின் ஊடிழைகளாக அமைவன நூலின் அறிவியல் அணுகுமுறையும் மனிதக் கோட்பாடும் (humanism) உட்பொதிவாக அமைந்துள்ள வேத மத மறுதலிப்பும். இம்மூன்றின் ஊடேயான வாசிப்பில் வெளிப்படுவது தொல்காப்பியர், தொல்தமிழ் அகப் புறச் சான்றோர் வழியில் திருவள்ளுவர் வேத இறை மறுப்பாளர் என்பதே. பெரியாரியப் பகுத்தறிவு, சமூகநீதி, சுயமரியாதை, ஜாதி ஒழிப்பு முதலியன திருக்குறள் வாசிப்பு வழி விளக்கம் பெறுகின்றன என்பதும் திருக்குறள் வாசிப்புக்குப் பெரியாரியப் புரிதல் துணை புரிகின்றது என்பதுமே இக்கட்டுரையின் பொருண்மையாகும்.

திறவுச்சொற்கள்: ஒருமைக் கட்டமைப்பு, அறிவியல் அணுகுமுறை, மனிதம், பெரியாரியம், உட்பொதிவு.

முன்னுரை:

மேலை இலக்கியத் திறனாய்வில் நனிபேராளுமையாகத் திகழும் நார்த்ராப் ஃப்ரை கூறுகிறார்:

The primary understanding of any work of literature has to be based on an assumption of its unity. However mistaken such an assumption may eventually prove to be, nothing can be done unless we start with it as a heuristic principle. Further, every effort should be directed towards understanding the whole of what we read, as though it were all on the same level of achievement.... Even if the best he can do for the time being is a far-fetched or obviously rationalized explanation, that is still

his sanest and soundest procedure. (Aims and Methods of Scholarship, MLA, pp 63-64)

இதன் பொருளாவது: ஓர் இலக்கியப் பனுவலின் முதலிலைப் புரிதலுக்கு அடிப்படையானது அதன் ஒருமைத் தன்மை குறித்த கருதுகோளாகும். ஓர் ஏட்டை வாசிக்கும்போது அதனை முழுதூடாய்ப் புரிந்து கொள்வதற்கான அனைத்து முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இப்புரிதல் வழியான விளக்கம் அண்மைத் தன்மையிலிருந்து விலகியதாகவோ, காரண - காரிய - ஏரண முறையிலானதாகவோ இருப்பினும், இதுவே முற்றிலும் அறிவார்ந்த, விவேகமான அணுகுமுறையாகும்.

திருக்குறள் வாசிப்பு வகையில் ஃப்ரையின் இக்கருத்து மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த

ஒன்றாகும். ஏனெனில், தனித்தனிக் குறளையும் தனித்தனி அதிகாரத்தையும் வாசித்துவிட்டு அதனதன் அடிப்படையில் திருக்குறளைப் பல குரல் கலவையாக நோக்கும் போக்கு பலரது எழுத்திலும் பேச்சிலும் மிகுந்து காணப்படும் சூழல் அன்றும் இன்றும் நிலவக் காண்கிறோம். வள்ளுவர் ஓர் இறை நம்பிக்கையாளர் என்ற கருத்தாக்கமும் இத்தகையதோர் குறைபட்ட அணுகுமுறை சார்ந்ததே.

இனி, திருக்குறளின் முழுதூடான பொருண்மைக் கட்டமைப்பு எத்தகைய நோக்கினைக் கொண்டது என ஆராய்வோம். முதலில் 'நோக்கு' என்னும் செய்யுள் உறுப்புக்கு விளக்கம் தரப்போந்த இலக்கிய மொழியியல் முன்னோடி வல்லார் தொல்காப்பியர் கீழ்வருமாறு கூறுகிறார்:

“மாத்திரை முதலா அடிநிலை காறும்
நோக்குதல் காரணம் நோக்கு எனப்படுமே.” (1356)

ஃப்ரையின் முழுதூடான பார்வை தொல்காப்பிய நோக்கோடு ஒத்தியலுதல் காண்க.

திருக்குறளின் ஒருமைக் கட்டமைப்பில் (unity of structure) நூல் முழுதும் ஊடிழையாக அமைந்திருப்பது தொல்காப்பியத்தில் பொதிந்துள்ளது போன்ற அறிவியல் பார்வையும் அறிவியல் மனப்பாங்குமாகும். இவை இரண்டையும் வள்ளுவரே விளக்குகிறார்.

“எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும்
அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.” (423)

“எப்பொருள் எத்தன்மைத்து ஆயினும்
அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.” (355)

இவ்வறிவியல் நோக்கானது திருக்குறளில் நான்கு முறைகளில் தொழிற்படக் காணலாம். அவையாவன:

- பட்டறிவியம் (empiricism)
- தொகுமுறை (inductive method)
- பகுமுறை (deductive method)
- உலகப் பொதுமை (universality)

பட்டறிவியம் என்பது அனைத்து அறிவும் புலனுணர்வுசார் அனுபவத்தின் அல்லது

நேர்க்காட்சியின் அடிப்படையிலானது என்னும் கருத்தியலாகும். திருக்குறளின் பெரும்பான்மைக் கருத்தாக்கங்கள் புலனுணர்வு அல்லது நேர்க்காட்சி அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கக் காணலாம்.

எடுத்துக்காட்டுகள்:

“அறத்தாறு இதுஎன வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை.” (37)

“மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்குஇன்பம் மற்றுஅவர்
சொல்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு.” (65)

“குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால்
தன்கைத்துஒன்று
உண்டாகச் செய்வான் வினை.” (750)

“பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து.” (1102)

தொகுமுறையானது தனித்தனி நிகழ்வுகளை ஒருசேர நோக்கி அவற்றின் அடிப்படையில் பொது விதிகளைக் கட்டமைத்தலாகும். இதனைப் பொதுமைப்படுத்தம் (generalization) எனவும் வழங்கலாம். வள்ளுவர் மிகுதியாகப் பயன்படுத்தும் மற்றுமோர் அறிவியல் அணுகுமுறை இதுவாகும்.

எடுத்துக்காட்டுகள்:

“இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பார் இலானும் கெடும்.” (448)

இடித்துரைப்பார் இல்லாது கெடுபவர் மன்னனாகவும், இன்றைய ஆட்சியாளராகவும் ஓர் அமைப்பின் தலைவராகவும் இருக்கலாம். இன்னுமொரு குறள்:

“இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல்.” (517)

இதனை என்னும் செயல் இலக்கும் (object) இதனால் என்னும் செயற்கருவியும் (instrument) இவன் என்னும் செயலாற்றுபவரும் (subject) எத்துறைக்கும் பொருந்துதல் காண்க.

மூன்றாவதாக, பகுமுறை என்பது ஒரு பொது விதியின் அடிப்படையில் தனி நிகழ்வுகளை விளக்கப்படுத்துதலாகும் (particularization).

“எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு.” (467)

என்பது, பல்வகைப்பட்ட செயல்களுக்குப் பொருத்திப் பார்க்கவல்ல பொது விதியாக அமைவது. இவ்வாறான குறள்கள் மிகப் பலவாக உள்ளமையைக் காணலாம்.

நான்காவதாக, உலகப் பொதுமை பேசும் குறள்கள் பல்வேறான கால, இடச் சூழல்களுக்கும் மொழி, இனம்சார் மாந்தர்களுக்கும் பொருந்தி அமைவன. இக்குறள்கள் முதுமொழிகளைப் பட்டியலிடுவன என்று. வள்ளுவர் தன் நுண்மாண் நுழைபுலத்தால் பொருள்களின் ஆழத்திற்குச் சென்று அவற்றின் மாறா அடிப்படைகளைக் கண்டறிந்து கூறுதலாகும்.

கீழ்க்காணும் குறள்களை நோக்குக -

“செய்தக்க அல்ல செய்க்கெடும் செய்தக்க
செய்யாமை யானும் கெடும்.” (466)

“வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும்
துணைவலியும் தூக்கிச் செயல்.” (471)

“காதன்மை கந்தா அறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதமை எல்லாம் தரும்.” (507)

இவ்வாறாக, பெரும நிலையில் அறிவியல் அடிப்படையில் அமைந்த மற்றும் பகுத்தறிவில் தோய்ந்த பாக்களாலான அறிவிலக்கியம் திருக்குறள் ஆகும். மேலும் திருக்குறளின் காமத்துப்பால் தொல்காப்பியர் வகுத்தமைத்த இறைமை சாரா அக இலக்கியத்தை அடியொற்றியது. “செம்புலப் பெயல்நீர்போல் அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலக்கும்” இயற்கைப் புணர்ச்சி வகைப்பட்டது. ‘இடைச்சுர மருங்கின்’ நிகழும் தலைவன் தலைவி உடன்போக்குக் கருத்தியல் இதனை உறுதிப்படுத்தும்.

எனவே, திருவள்ளுவரைக் கடவுள் நம்பிக்கையாளராகக் கட்டமைப்பது திருக்குறளைத் திறனாய்வுக் கோட்பாட்டுக்கு எதிரான தவறான வாசிப்புக்கு உட்படுத்துவதாகும். கடவுள் வாழ்த்து அதிகாரமும், ‘வானுறையும் தெய்வம்’, ‘இந்திரன்’ முதலான சொல்லாட்சிகளும் எத்தகையன எனின், அவை பிரெஞ்சுத் திறனாய்வாளர் டெய்ன் கூறும் “தன்காலக் கருத்தியல் சூழலையும்

மக்கள் இனத்தையும் தன் விளைபொருளாகப் பதிவுசெய்வது ஓர் இலக்கியத்தின் பண்பாகும்” (Literature is the product of the moment, race and milieu) என்னும் கருத்தின்பால் பட்டது என்க; நூலின் பொதுப்பண்பு (tone) அல்லது இழையமைப்பு (texture) சார்ந்தவை அன்று.

திருக்குறளின் அல் - இறைமைப் பொருண்மைக் கட்டமைப்புக்கு இதன் உட்பொதிவாக (subtext) அமைந்துள்ள வேதமத மறுப்புக் கோட்பாட்டையும் ஈண்டு நாம் சுட்டலாம் .

- ‘**உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி**’ என்றும், ‘சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம்’ என்றும் (அதிகாரம் 104) வேளாண் தொழிலை வள்ளுவர் உயர்த்திப் - பிடிப்பது உழவுத்தொழில் கீழ்ப்பால் மக்கள் தொழில் என ஆரியச் சாத்திரங்கள் வகுத்தமைத்தற்கான மறுப்புரையே ஆகும்.
- வள்ளுவரின் ‘பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்’ என்னும் முழக்கம் (972) பகவத் கீதையின் படிநிலை வருணாசிரமக் கட்டமைப்பைத் தகர்க்கும் முன்னெடுப்பே என்க.
- பிராமணர்கள் ‘தானம்’ என்ற பெயரில் பிற வருணத்தாரர்முன் கையேந்தி பொருள் பெறுவதை அன்னார் ‘தருமம்’ என ஸ்மிருதிகள் விதி செய்ய, திருவள்ளுவர் ‘நல்லாறு எனினும் கொளல் தீது’ (222) என நெறி வகுப்பதை நோக்குக.
- ஆரியச் சாத்திரங்கள் கல்வியைப் பூசாரிய மற்றும் சத்திரிய வகுப்பினரின் தனி உரிமையாக்க, எண்ணும் எழுத்தும் அனைத்து உயிர்க்கும் கண் என்கிறார் வள்ளுவர் (392, 393, 400).
- தன் தொல்தமிழ் முன்னோரைத் தழுவி காமத்துப்பாலில் வள்ளுவர் பேசும் ஆண்-பெண் காதல் உறவு வைதிக ஜாதியப் பிணியின் நச்சுமுறி என்க.
- உற்றார் பசி துடைக்க அறம் பிறழ்வது தவறாகாது என ஆரிய தரும சாத்திரங்கள் அறிவுறுத்த,

'ஈன்றாள் பசி காண்பாள் ஆயினும் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை' (656)

என்பது வள்ளுவர் ஆணை.

- பழவினைப் பயன் இன்றைய இருப்பை முடிவு செய்யும் என வேத மதம் கூற, அறத்தாறு அன்று அது (37) என வள்ளுவர் மறுத்துரைக்கிறார்.
- ஆரியப் பெரும் பெயர் நூல்கள் சூதினை மய்யப்படுத்த, 'வேண்டற்க வென்றிடினும் சூதினை' (931) என அறிவுறுத்துகிறார் வள்ளுவர்.

இன்னும் பல குறள்களிலும் வேத மதத்தைத் தோலுரிக்கும் வள்ளுவர், பல நிலைகளிலும் அறிவியலைத் தன் கருத்துகளின் ஊடிலழையாகப் பிணைக்கும் வள்ளுவர் இம்மதத்தின் ஸனாதன உற்பத்திப் பண்டமான கடவுளை நம்புவர் என்பது பிழைபட்ட வாசிப்பு என்பதில் அய்யமில்லை.

மேற்கூறிய அனைத்தாலும் தந்தை பெரியார் திருவள்ளுவர்மீது ஈர்ப்புக்கு உள்ளானார் என்பதுடன், மேலும் ஓர் அடிப்படைக் காரணத்தை இங்குச் சுட்டுதல் நலம். அஃதாவது, வள்ளுவரின் 'மனிதம்' என்கிற கோட்பாடு.

மனிதத்தை Concise Oxford English Dictionary பின்வருமாறு வரையறைப்படுத்துகிறது:

A rationalistic outlook or system of thought attaching prime importance to human rather than divine or supernatural matters. (p. 693)

Webster's Collegiate Dictionary கூறும்

இலக்கணமாவது:

A philosophy that usu. rejects supernaturalism and stresses an individual's dignity and worth and capacity for self-realization through reason. (p. 605)

Oxford Tamil-Tamil-English Dictionary கூறும் விளக்கமாவது:

தெய்வீக அல்லது மீயியற்கைச் செய்திகளுக்கு அன்றி மானுடம் சார்ந்த செய்திகளுக்கு முதன்மை முக்கியத்துவம் அளிக்கும் பகுத்தறிவுக் கோட்பாடு (827)

பெரியாரியத்தின் பிழிவாக அமையும் மனிதமாவது கடவுள் மறுப்பையும், பகுத்தறிவையும் சுயமரியாதையையும் நிகரறத்தையும் (=சமத்துவம்) சமூக நீதியையும் ஜாதி ஒழிப்பையும் உள்ளடக்கியுள்ளதையும் இக்கூறுகள் வள்ளுவத்தின் மய்யப் பரிமாணங்களாக அமைவதையும், இவற்றின்வழி, தமிழ்க் கருத்தியல் வரலாற்றில் வள்ளுவரும் பெரியாரும் உயிர்த்துடிப்பு மிக்க இணைப்புறுப்புகளாக அமைந்திருக்கும் பாங்கையும் இக்கட்டுரை தெளிவுபடுத்தக் காணலாம். இக்கருத்தாக்கத்தின் ஒரு துணை விளைவு - தமிழ்க் கருத்தியல் வரலாற்றில் இறைமைக் கோட்பாட்டை உள்ளிணைப்பது ஒரு செயற்கையான, பிழைப்புவாத வெற்றுக் கற்பனையே என்பதாகும்.

எவ்வாறெனின், தொல்காப்பியர் தொடங்கி வள்ளலார் ஊடாகத் தந்தை பெரியார் வரையிலான தமிழ்க் கருத்தியல் வரலாற்றில் இறைமைசாரா அறிவியலே முந்துருத்தி நிற்கக் காணலாம். ஆரிய, எகிப்திய, சுமேரிய, கிரேக்க, யூத, கிறித்துவக் கருத்தியல்கள் உலகத் தோற்றத்தைப் புலன்களால் அறிய இயலாத இறைவன் படைப்பாகக் கட்டமைக்க, தொல்காப்பியம் கூறும் அறிவியல் விளக்கத்தையும் அதிலுள்ள 'கலந்த', 'மயக்கம்' என்னும் இணைப்பொருள் சொற்களின் நுட்பமான பொருள் வேறுபாட்டையும் நோக்குக.

"நிலம் தீ நீர் வளி விசும்பொடு ஐந்தும்
கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின்..." (158)

இவ்வறிவியல் வரையறையை யாப்பார்ந்த கவிதையாக்குகிறது ஒரு புறநானூறுப் பாடல்.

"மண் திணித்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசும்பும்
விசும்பு தைவரு வளியும்
வளித்தலைஇய தீயும்
தீ முரணிய நீரும் என்றாங்கு
ஐம்பெரும் பூதத்து இயற்கை..."(2)

அறிவியல் படிமலர்ச்சிக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையும் தொல்தமிழின் கருத்தியலி லிருந்தே தொடங்குகிறது.

“ஒன்று அறிவதுவே உற்று அறிவதுவே இரண்டு அறிவதுவே அதனொடு நாவே மூன்று அறிவதுவே அவற்றொடு மூக்கே நான்கு அறிவதுவே அவற்றொடு கண்ணே ஐந்து அறிவதுவே அவற்றொடு செவியே ஆறு அறிவதுவே அவற்றொடு மனனே நேரிதின் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத்தினரே.”

(தொல்காப்பியம் 1518)

இப்படி படிமலர்ச்சியை (பரிணாம வளர்ச்சியை) ஒரு முதிர்ந்த அறிவியலாளர் போலத் தொல்காப்பியர் எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்குவதையும் காண்க.

“புல்லும் மரனும் ஓர் அறிவினவே. (1519)
நந்தும் முரளும் ஈர் அறிவினவே. (1520)
சிதலும் எறும்பும் மூ அறிவினவே. (1521)
நண்டும் தும்பியும் நான்கு அறிவினவே. (1522)
மாவும் மாக்களும் ஐ அறிவினவே. (1523)
மக்கள் தாமே ஆறு அறியுயிரே.” (1524)

டார்வின், ஸ்பென்சர் முதலான மேலை உயிரியலாரின் இலக்கிய முன்னோடியாகத் தொல்காப்பியரைக் காண்பது புல்லறிவாண்மை அன்று.

மேலும் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை பிற மேலை, கீழை மெய்யியல், இலக்கிய நூல்கள் அறிவியலுக்கு முரணான மோட்சத்தையும் சுவர்க்கத்தையும் கட்டமைக்க, தமிழ்க் கருத்தியல் கூறும் உறுதிப்பொருள்கள் அறம், பொருள், இன்பம் என மூன்றையே தொல்காப்பியர் புகல்வதைக் காண்க.

“இன்பமும் பொருளும் அறனும் என்றாங்கு... (1035)
அறம் முதலாகிய
மும்முதல் பொருட்கும்...” (1358)

இதுவே வள்ளுவர் ஏட்டின் முதன்மைப் பாற்பகுப்பாக அமைகிறது.

முத்தாய்ப்பாக, தமிழர் வழிபாட்டு மரபும் தகைசால் முன்னோரைப் போற்றும் நடுகல் வழிபாடே! இறை வழிபாடு அன்று என தொல்காப்பியர் கூறுவார்.

“காட்சி கால்கோள் நீர்ப்படை நடுகல்
சீர்த்தகு மரபின் பெரும்படை வாழ்த்தல் என்று
இருமூன்று மரபின் கல்லொடு புணர...” (1009)

சங்க இலக்கியப் பனுவல்கள் இதனை அய்யம்திரிபற வலியுறுத்திக் கூறுவதைக் காண்க.

“கல்லே பரவல் அல்லது
நெல்லுகுத்துப் பரவும் கடவுளும் இலவே.”

(புறநானூறு 335)

எனவே, பக்தி இலக்கியங்கள் என்பன தமிழ்ப் பண்பாட்டின் மீது வலிந்து திணிக்கப்பட்ட, பகுத்தறிவைப் புறந்தள்ளிய ஆரிய-பார்ப்பனக் கருத்தியல்களாகும்.

- “அவிசொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன் உயிர்செகுத்து உண்ணாமை நன்று.” (குறள் 259)
- மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா...(குறள் 280)
- ...பரந்துகெடுக உலகியற்றியான். (குறள் 1062)

முதலான குறள்களை இயற்றிய வள்ளுவர் தொல்காப்பிய, அகப்புறக் கருத்தியல்களின் உயிர்ப்பார்ந்த வழித்தோன்றல் என்பதையும் இந்நீள் மரபின் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணைப்புத் தொடரியே தந்தை பெரியார் என்பதையும் வெள்ளிடை மலை எனக் காண்டல் அறிவின்பாற்பட்ட செயலாகும்.

எனவே, ‘உன் கடவுளைவிட உன் சாத்திரங்களைவிட உன் அறிவு பெரியது’ என்னும் பெரியாரும் ‘எப்பொருள் எத்தன்மைத்து ஆயினும்’ என்னும் வள்ளுவரும் ஒருங்குவைத்து வாசிக்கப்படவும் புரிந்துகொள்ளப்படவும் வேண்டியவர்கள். இறை மறுப்பாளர் எனவும், ஸனாதனப் படிநிலைச் சமூகக் கட்டமைப்பைத் தகர்க்க வந்த, கலகக்காரர் எனவும் சுருக்கிப் பெரியாரை வாசிப்பதும் தொல்காப்பியரையும் சங்கச் சான்றோரையும் வள்ளுவரையும், ஜாதிய, சடங்குவழிப்பட்ட வேத மதக் கருத்தியல் களுக்கு அணுக்கமாகக் கொண்டுசெல்ல முனைவதும் இலக்கியத் திரிபு வாசிப்பேயாகும்.

மேலும் முக்கியமாக, தந்தை பெரியார் ஒரு சமூகப் புரட்சியாளராக அல்லது தனியொரு மனிதராகக் காட்டப்படுதல் அவரைத் தமிழ்க் கருத்தியல் முதன்மை நீரோட்டத்திலிருந்து அந்நியப்படுத்தி, படிப்படியாகத்

தனிமைப்படுத்தும் முயற்சியாகும். பெரியார் என்பவர் தமிழ்க் கருத்தியலோடு பின்னிப் பிணைந்த ஓர் உறுப்பானவர். குறிப்பாகத் திருவள்ளுவருடனான அவர் உறவு இருவழி (mutual) உறவாகும். வள்ளுவப் புரிதலுக்குப் பெரியாரும் பெரியாரியப் புரிதலுக்கு வள்ளுவரும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுபவர்கள்; கொண்டு கொடுப்பு முறையில் வளமும் வன்மையும் சேர்ப்பவர்கள். எனவே, இவ்விரு தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பேராளுமைகளும் ஆழமான ஒப்பாய்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டியவர்கள் ஆகின்றனர். சாக்ரடீசின் கிரேக்கம் உட்பட்ட எந்தவொரு பண்பாட்டிலும் இத்தன்மைத்தான மனிதத்தோடு பிணைப்புற்ற பகுத்தறிவாளர்கள் அரிதாகவே காணப்படுதல் கண்கூடு. இவர்கள் இருவரும் தமிழ் இந்தியா உலகிற்கு வழங்கிய ஒப்பிலா மனிதப் பகுத்தறிவுக் கொடைகள் (humanistic rationalists) என்பது வெற்றுரை அன்று.

இன்னுமொரு சொல். தென் தமிழ்நாட்டின் சிவகளை, திருமலாபுரம் தொல்லியல் எச்சங்கள் சான்றுரைக்கும் இரும்பு உருக்கும் அறிவியல் நுட்பத்தை 5500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அறிந்திருந்த திராவிடத் தமிழர் மரபில் இருபதாம் நூற்றாண்டில் உதித்த ஓர் உயரிய எடுத்துக்காட்டே தந்தை பெரியார் என்க.

அனைத்துத் தமிழர்களும் என்னோற்றான் இவர் எனப் பெருமை கொள்ளத்தக்க மாமனிதரே பெரியார்! அவரை வள்ளுவரோடு இணைத்தே நோக்குவதும் கற்பதும் ஆய்வதும் அறிவுடைமையாகும்.

குறிப்புதவி நூல்கள் :

1. தொல்காப்பியம்
2. திருக்குறள்
3. Concise Oxford English Dictionary
4. Webster's Collegiate Dictionary
5. Oxford Tamil-Tamil-English Dictionary

கட்டுரையாளர் குறிப்பு :

முன்னாள் ஆங்கிலப் பேராசிரியரான இவர் பயன்முறை மொழியியலில் முதுமுனைவர் பட்டமும் ஒப்பிலக்கியத்தில் முனைவர் பட்டமும் பெற்றவர். ஆக்ஸ்போர்டு தமிழ்-தமிழ்-ஆங்கிலம், ஆங்கிலம்-ஆங்கிலம்-தமிழ் அகராதிகளின் ஆசிரியர். *Tolkāppiyam in English, Narrinai in English, Kalittokai in English, Paripāṭal in English, Tirukkural in English, Applied Linguistic Readings of Tolkāppiyam* முதலான நூல்களின் ஆசிரியர். *இவரது Tolkāppiyam: the Linguistics Threshold* (தொல்காப்பியம்: மொழியியலின் தலைவாயில்) என்னும் நூல் அச்சில் உள்ளது.

